

2021. november 11., csütörtök

P9_TA(2021)0444

Harald Vilimsky mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem**Az Európai Parlament 2021. november 11-i határozata a Harald Vilimsky mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2021/2073(IMM))**

(2022/C 205/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Ausztria Európai Unió melletti Állandó Képviselőtények vezetője által 2021. május 7-én eljuttatott, a bécsi ügyészség által büntetőeljárással összefüggésben benyújtott, a plenáris ülésen 2021. május 20-án bejelentett, a Harald Vilimsky mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
  - miután eljárási szabályzata 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően meghallgatta Harald Vilimskyt,
  - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Unió Bírósága által 2008. október 21-én, 2010. március 19-én, 2011. szeptember 6-án, 2013. január 17-én és 2019. december 19-én hozott ítéletekre ⁽¹⁾,
  - tekintettel az osztrák alkotmány 57. cikkének (2) és (3) bekezdésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (1) bekezdésére és 9. cikkére,
  - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A9-0303/2021),
- A. mivel a bécsi ügyészség kérte Harald Vilimsky európai parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését annak érdekében, hogy büntetőeljárást indíthasson az osztrák büntető törvénykönyv 153. § -ának (1) és (3) bekezdése első esete szerinti sikkasztás bűncselekményével, valamint 12. § -ának második fordulója és 133. § -a (1) és (2) bekezdésének első esete szerinti pénzeszközök hűtlen kezelésében való részvétel bűncselekményével, továbbá 153b. § -ának (1), (2) és (3) bekezdése szerinti pénzeszközökkel való visszaéléssel kapcsolatban;
- B. mivel Harald Vilimsky 2006. október 27. és 2019. október 23. között az Osztrák Szabadságpárt (FPÖ) nemzeti tanácsi képviselőcsoportjának pénzügyi tisztviselője volt; mivel őt a 2019. májusi európai parlamenti választásokon európai parlamenti képviselővé választották;
- C. mivel Harald Vilimsky 2011. október 1. és 2019. augusztus 13. között állítólag a hatalmával visszaélve az FPÖ osztrák Nemzeti Tanácsban működő parlamenti képviselőcsoportjának bankszámláit akként használta fel, hogy az FPÖ nemzeti tanácsi képviselőcsoportjának számlájáról indított rendszeres átutalások útján egyenlített ki egy harmadik fél által teljes egészében magáncélokra használt mobiltelefon-szolgáltatás számláit, ami pénzügyi veszteséget okozott az FPÖ nemzeti tanácsi képviselőcsoportjának;
- D. mivel Harald Vilimsky feltételezetten olyan célokra használt fel az FPÖ nemzeti tanácsi képviselőcsoportjának juttatott pénzeszközöket, amelyek kívül estek az osztrák parlamenti képviselőcsoportok finanszírozásáról szóló 1985. évi törvény (KlubFG) 1. § -ában meghatározott célokon, és mivel feltételezetten teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy a kifizetett szolgáltatások nem a párthoz kapcsolódtak;
- E. mivel a feltételezett bűncselekmény az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. számú jegyzőkönyv 8. cikke alkalmazásában nem az európai parlamenti képviselő feladatának ellátása során kinyilvánított véleményével vagy leadott szavazataival kapcsolatos;

(¹) A Bíróság 2008. október 21-i Marra kontra De Gregorio és Clemente ítélete, C-200/07 és C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; a Törvényszék 2010. március 19-i ítélete, Gollnisch kontra Európai Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; a Bíróság 2011. szeptember 6-i ítélete, Patriciello, C-163/163, ECLI: EU:C:2011:543; a Törvényszék 2013. január 17-i ítélete, Gollnisch kontra Parlament, T-346/11 és T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. a Bíróság 2019. december 19-i Junqueras Vies ítélete, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

2021. november 11., csütörtök

- F. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament tagjai saját államuk területén az adott állam parlamenti képviselőire vonatkozó mentességeket élvezik;
- G. mivel az osztrák alkotmány 57. cikkének (2) és (3) bekezdése a következőképp rendelkezik:
- „(2) A Nemzeti Tanács tagjai valamely büntetendő cselekmény miatt – a bűncselekmény elkövetésén való tettenérés esetét kivéve – csak a Nemzeti Tanács hozzájárulásával tartóztathatók le. A Nemzeti Tanács tagjait érintő házkutatásához hasonlóképpen a Nemzeti Tanács beleegyezése szükséges.
- (3) Ezen felül a Nemzeti Tanács tagjai ellen csak akkor indítható büntetőeljárás büntetendő cselekmény miatt, ha az nyilvánvalóan nem áll kapcsolatban a szóban forgó képviselő hivatalos tevékenységével. A hatóság azonban köteles beszerezni a Nemzeti Tanács határozatát a fenti összefüggés fennállásáról, amennyiben ezt az érintett képviselő vagy a fenti ügyek intézésével megbízott állandó bizottság tagjainak egyharmada kéri. Ilyen kérelem esetén minden hivatalos büntetőeljárás cselekményt azonnal be kell fejezni vagy meg kell szüntetni.”;
- H. mivel egyrészt a Parlamentet nem lehet bírósághoz hasonlítani, másrészt pedig a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló eljárásban az érintett képviselő nem tekinthető „vádlotnak”⁽²⁾;
- I. mivel a parlamenti mentelmi jog célja a Parlament és képviselői megóvása a parlamenti megbízatásuk teljesítése során végzett, és e megbízatástól elválaszthatatlan tevékenységekkel összefüggésben velük szemben kezdeményezett jogi eljárásoktól;
- J. mivel a jelen esetben a Parlament nem talált *fumus persecutionis*-ra utaló bizonyítékot, azaz arra utaló tényeket, hogy a bírósági eljárás mögött a képviselő politikai tevékenysége és ezáltal az Európai Parlament hátráltatásának szándéka húzódná meg;
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Harald Vilimsky mentelmi jogát;
  2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését az Osztrák Köztársaság illetékes hatóságának és Harald Vilimskynek.

⁽²⁾ A Törvényszék 2019. április 30-i *Briois* kontra Európai Parlament ítélete, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.